

[Formanden.]

stemmende tilslutter sig forslag herom, er samtykke altså nægtet.

Jeg skal herefter lade de pågældende forslag udgå af dagsordenen. De vil blive sat til behandling enten lørdag eller tirsdag – formentlig det sidste.

Den næste sag på dagsordenen var herefter: *Første behandling af forslag til lov om midlertidige statstilskud til visse strukturforanstaltninger inden for fiskeriet.*

(Lovforslag nr. L 147. Fremsat 29/3 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Formanden:

Der må være ro i salen.

Søren B. Jørgensen (S):

Jeg skal knytte nogle enkelte bemærkninger til det af fiskeriministeren fremsatte forslag.

Forslaget er et led i regeringens beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, i dette tilfælde inden for fiskerisektoren. Forslaget medfører, at der kan investeres på forskellige områder for i alt omkring 40 mill. kr., og særlig om bord i fartøjer, der fisker efter industrifisk.

Når nu vi ved, at forholdet er dette, at 1 kg konsumfisk giver 40–50 gange så meget arbejde som 1 kg industrifisk, så er det vel naturligt, at vi prøver at få så meget som muligt ud af de kvoter, vi fremover skal forhandle os frem til. De foreslåede tilskud til sorterings-, rensnings- og isningsanlæg skulle i større omfang sikre, at de fisk, der kan anvendes som konsumfisk, ikke bliver anvendt til industriformål, men til forarbejdning i fabrikkerne og dermed medfører en øget beskæftigelse.

Jeg kan tilsige ministeren en velvillig behandling af forslaget.

Erlendsson (FP):

Det ser ud til, at denne regering i stadig større grad ønsker at føre sig frem som særlig sagkyndig på erhvervslivets område. Det fremgår også af det forslag, der ligger på bordet her.

Overalt i erhvervslivet foregår der hver eneste dag året rundt strukturændringer i hundreder af virksomheder, nødvendiggjort af den teknologiske, den økonomiske og den politiske udvikling, på lokalt plan, på landsplan og på globalt plan. Sådanne ændringer koster penge. Til

de statslige og kommunale virksomheder fremskaffes den nødvendige kapital gennem øgede skatter og afgifter, der pålægges befolkningen. Private virksomheder må klare finansieringen ved at reservere en del af driftsoverskuddet til formålet efter omhyggelige overvejelser og beregninger af nyinvesteringens lønsomhed.

De vanskeligheder, det danske erhvervsliv lider under, skyldes ikke det privatkapitalistiske system, som vi bygger på i Danmark, hvad man tilsyneladende ofte glemmer, men den uforstandige økonomiske politik, skiftende regeringer gennem mange år har ført, hvorved erhvervenes muligheder for selvfinansiering er blevet stadig vanskeligere.

På utallige måder er erhvervslivet samtidig blevet bundet til at udføre produktionsfordyrende hoveritjeneste for staten. Jeg kan henvise til de 24 punkter, hr. Svend Andersen (Rosk. a.) omtalte i mandags. Mest ødelæggende har de socialistiske partiers hetz mod profitten været, det overskud, der motiverer erhvervsfolk til at sætte arbejde i gang, det overskud, der alene kan motivere og muliggøre virksomhedernes udbygning og beskæftigelsen.

Det økonomiske klima i Danmark er blevet usundt, og den tilskyndelse til udbygning af fornuftige produktive erhverv, som hele samfundet skal leve af, mangler nu i en sådan grad og har sat investeringslysten så meget ned, at staten må lokke med lån, med rentesikring eller med direkte tilskud for at fremme strukturændringer. Det sker den ene dag for ét erhverv, den anden dag for et andet. Der lokkes fra statens side: kom dog i gang, staten giver tilskud! Det er den venlige, gavmilde stat, der gennem skatteplyndring og en økonomisk forfejlet politik har lammet erhvervene og nu drypper sine tilskud som almisser ud over den plagede befolkning.

Fremskridtspartiet går ikke ind for støtteordninger. Staten har ingen midler, regeringen har ikke en øre, som den ikke fratager befolkningen enten øjeblikkeligt i form af øget skatteudskrivning eller pålægger den gennem lån til byrde for kommende generationer. Jeg vil gerne citere ganske kort, hvad der har stået i Jyllands-Postens leder om de dystre udsigter, der fremlægges i OECD-rapporten om Danmarks situation:

»Generelle tilskudsordninger og anden støtte uddelt i socialistisk flæng løser ikke problemerne. De kan i værste fald have den modsatte virkning af hensigten.«